

Zečji trn

gladiševina - *Ononis spinosa* (L.)

LEKOVITI DEO BILJKE (DROGA)

Koren zečjeg trna (*Ononidis radix*) je bez mirisa, sladunjavog oporog i naljutog ukusa, tvrd, žilav i oko svoje ose uvijen. Na prelomu je vlaknast. Debeo je najviše do 2 cm. Lupom se vidi karakteristična građa, odnosno lepezasto postavljene sržni zraci nejednake širine i dužine.

Koren se kopa u jesen. Vađenje korena je vrlo teško i to treba činiti kada je zemlja vlažna i meka. Izvađeno korenje se opere i po dužini iseče na tanje delove, radi lakšeg sušenja.

Sušenje se obavlja u tankom sloju na suncu. Koren je suv kada se pri savijanju lako lomi. Pakuje se u jutane vreće, ili slamarice i čuva na suvom i promajnom mestu.

BOTANIČKI OPIS

Višegodišnji žbun sa snažnim korenom. Stabljika je uspravna i razgranata. Listovi imaju kratku dršku, donji su tročlani, a gornji su prosti i sedeći. Cvetovi su dužine do 25 mm, pojedinačni, postavljeni pazušno i većinom na bodljikavim kratkim bočnim izdancima. Krunični listići su ružičasti sa tamnim žilicama, rede su svetlo ružičasti ili beli. Cveti od juna do septembra.

RASPROSTRANJENOST

Javlja se u svim oblastima, na livadama, na utrinama, u svetlim šumama, zaparloženim mestima itd.

HEMIJSKI SASTAV

Flavonoidi (ononin), triterpeni (onokol), steroli (sitosterol).

DELOVANJE I UPOTREBA

Koren zečjeg trna ulazi u sastav diuretičnih čajeva, tj. čajeva koji pojačavaju mokrenje. Zečji trn se kao lek upotrebljava od davnina. U narodnoj medicini upotrebljava se protiv reumatizma, kožnih i drugih oboljenja. U savremenoj fitoterapiji se primenjuje kod upale i protiv kamena u bubregu i mokraćnim kanalima. Preporučuje se za upotrebu kod dece, jer nema štetnog dejstva, koje neki drugi diuretici mogu imati (prvenstveno na bubrege).